

În 1978 a formația „Boney M.” a lansat un cântec, „Rasputin”, care s-a auzit mulți ani în toate discotecile din România și n-am niciun motiv să cred că a fost altcumva, în întreaga lume. Melodia e frumoasă, dansantă, numai bună pentru o „piesă de rezistență” într-un mediu frecventat de niște tineri care vor să se distreze. Versurile spun și următoarele: „*Dar când poftele sale și mai ales setea sa de putere*”

Au ajuns din ce în ce mai cunoscute,

Necesitatea de a se face ceva împotriva acestui bărbat cumpli

A devenit din ce în ce mai stringentă.”

Desigur, cel „vizat” în cântec e binecunoscutul Rasputin. Acum, ultimele evenimente din Ucraina m-au determinat să-mi aduc aminte de aceste versuri și să constat (încă o dată, din păcate...), că viața e mai apropiată de ficțiune decât am fi tentați să credem. Într-adevăr, ce caută „acești ruși” departe de căminele lor? Ce face Europa în acest timp?

Europa face ce-a făcut și în 1945: Se uită și se încruntă dojenitor la reprezentanții unei armate care ar putea cu ușurință să ocupe întreg spațiul european pe care l-a „administrat” acum 70 de ani. Europa e la fel de surprinsă ca-n 1945 și nu știe cum să reacționeze: să întoarcă spatele poporului ucrainean pentru că, nu-i așa, sunt lucruri planetare mult mai urgente care trebuie rezolvate, să înceapă conferințe pentru aplanarea conflictului, conferințe care vor duce la pierdere de timp și nimic altceva...Sau poate lumea occidentală se gândește că ce bine că Cel de Sus nu le-a dat asemenea vecini...

Europa (cea aflată sub protecția NATO) privește conflictul la fel cum o grupă de turiști participă la un safari și au ocazia să vadă „relația” pradă-prădător: se uită, dar nu intervin. Adică viața să-și urmeze cursul, oricât ar dori bietul animal atacat să fie ajutat. Acum e vorba de o țară, cu oameni ca noi, cu oameni ca ei! Ar dori să fie ajutați, dar nefiind membri NATO, în afară de câteva declarații răutăcioase sau încurajatoare (de genul „ajutați-vă singuri”), nu sunt semne să mai urmeze ceva.

Oh, rușii ăștia! („Oh, those Russians!") - editorial de Horia Picu

Scris de Horia Picu

Vineri, 29 August 2014 12:30 - Ultima actualizare Vineri, 29 August 2014 13:19

Am văzut în ultimii ani pe la televiziunile care dau tot felul de documentare și unele legate de sfârșitul omenirii, despre Armagedon și un conducător de stat care la început pare un om bun, dar până a urmă se dovedește a fi Răul cel mare.

„Rasputin-ul” formației germane se încheie cu următoarea exclamație:

„Oh, those Russians!” („Oh, rușii ăștia!”)

O exclamație oarecare, sau un avertisment profetic lansat cu 36 de ani în urmă într-un cântec de succes?

P.S. Cred că articolul pe care l-am scris (

[„UE, acum îți place ce-ai făcut?”](#)

) referitor la conflictul ruso-ucrainean a fost un preambul inspirat pentru cel de azi. Lumea merge mai departe, adică se îndreaptă spre ceea ce trebuie să se întâmple...